

از رودِ خُشک تا بانگِ تَر

شناخت سازهای ایران زمین

(جلد نخست)

نگارش و گردآوری:
پیمان پورشکیبايي
رضا جديدي

به نام آفریدگار آهنگ و سخن

از رودِ خُشک تا بانگِ تر

(شناخت سازهای ایران زمین)

جلد نخست

پیمان پورشکیبايى - رضا جديدي

فهرست

۷	سخن ناشر
۸	سخن آغازین
۱۱	کوتاه نوشیت تاریخ موسیقی ایران زمین

تنبک

۳۴	ریشه شناسی تنبک در فرهنگ واژگان
۳۴	نگارشی پیرامون تنبک
۳۷	نقشه و ساختار تنبک
۳۹	سازآفرینان تنبک
۴۰	نوازندگان تنبک
۴۱	نوازندگان تنبک پیشین
۴۱	برخی از نوازندگان تنبک امروز
۴۲	عکس

تار

۴۶	ریشه شناسی تار در فرهنگ واژگان
۴۷	نگارشی پیرامون تار
۴۹	نقشه و ساختار تار
۵۱	کوک و گستره صدایی
۵۲	سازآفرینان تار
۵۷	نوازندگان تار
۵۹	عکس

سه تار

۶۲	ریشه شناسی سه تار در فرهنگ واژگان
۶۲	نگارشی پیرامون سه تار

۶۳.....	نقشه و ساختار سه تار
۶۵.....	کوک و گستره‌ی صدایی
۶۶.....	سازآفرینان سه‌تار
۶۹.....	نوازندگان سه‌تار
۷۱.....	عکس

بَرْبَت

۷۴.....	ریشه شناسی بربرت در فرهنگ واژگان
۷۶.....	نگارشی پیرامون بربرت
۷۸.....	نقشه و ساختار بربرت
۸۰.....	کوک و گستره صدایی بربرت
۸۰.....	سازآفرینان بربرت
۸۲.....	نوازندگان بربرت
۸۳.....	عکس

رِبَاب

۸۶.....	ریشه شناسی رباب در فرهنگ واژگان
۸۶.....	نگارشی پیرامون ساز
۹۰.....	نقشه و ساختار رباب
۹۲.....	کوک و گستره‌ی صدایی
۹۲.....	سازآفرینان رباب
۹۴.....	نوازندگان رباب
۹۵.....	عکس

تَنْبُور

۹۸.....	ریشه شناسی تنبور در فرهنگ واژگان
۹۹.....	نگارشی پیرامون تنبور

۱۰۳	نقشه و ساختار تنبور
۱۰۵	کوک و گستره صدایی
۱۰۵	سازآفرینان تنبور
۱۰۶	نوازندگان تنبور
۱۰۷	عکس

کمانچه

۱۱۰	ریشه شناسی کمانچه در فرهنگ واژگان
۱۱۰	نگارشی پیرامون کمانچه
۱۱۲	نقشه و ساختار کمانچه
۱۱۴	کوک و گستره صدایی
۱۱۵	سازآفرینان کمانچه
۱۱۶	نوازندگان کمانچه
۱۱۸	عکس

سرود (قیچک)

۱۲۲	ریشه شناسی سرود (قیچک) در فرهنگ واژگان
۱۲۲	نگارشی پیرامون سرود (قیچک)
۱۲۴	نقشه و ساختار سرود (قیچک)
۱۲۶	کوک و گستره صدایی
۱۲۸	سازآفرینان سرود (قیچک)
۱۲۸	نوازندگان سرود (قیچک)
۱۲۹	عکس

سنتور

۱۳۲	ریشه شناسی سنتور در فرهنگ واژگان
۱۳۲	نگارشی پیرامون سنتور

۱۳۴	نقشه و ساختار سنتور
۱۳۷	کوک و گستره صدایی
۱۳۸	ساز آفرینان سنتور
۱۴۰	نوازندگان سنتور
۱۴۱	عکس

چنگ

۱۴۴	ریشه شناسی چنگ در فرهنگ واژگان
۱۴۷	نگارشی پیرامون چنگ
۱۵۰	گونه‌های چنگ
۱۵۱	گستره صدایی چنگ یا هارپ
۱۵۲	ساز آفرینان چنگ
۱۵۲	نوازندگان چنگ
۱۵۲	عکس

دانستنی‌های موسیقی ایران

۱۵۴	آوانگاری موسیقی ایرانی
۱۵۶	ردیف دستگاهی موسیقی ایران
۱۶۱	گونه‌های موسیقی در ایران
۱۶۱	واژگانی که باید بدانیم
۱۶۷	پیش نیاز فراگیری ساز
۱۶۹	نگهداری از ساز
۱۷۱	آشنایی با نویسنده‌گان
۱۷۳	منابع

کوتاه نوشت تاریخ موسیقی ایران زمین

موسیقی هنری است ناب و شگفت که آدمی را بیش از هر هنر دیگری دست خوش شورمندی، سرمستی، آرامش یا غم می‌سازد. به راستی این پدیده سرشار از جاودانگی و عشق تنها از سوی دادار بی همتاست و ارمغانی بی مانند برای آدم خاکی است. هنر پایکوبی، خواندن و موسیقی، با زاده شدن آدمی و برداشت زیاشناسانه و نیازمند او از دنیا پر امون رنگ و گرشه یافت تا تار و پود زمین از آواهای زیبا جاودانگی یابد.

آوار، پایکوبی و شعر پیش از هر چیز در سرشناسی آدمی او را برآن داشت تا آنچه را می‌خواهد از آگاه و ناآگاه خویش به روشی که زیباست به دیگران ارمغان دهد تا از آنچه خود از آن بهره مند شده به آنان نیز بچشاند. گویی این سه برای ابراز کم بود و با اندیشه برآن شد تا همراهی برگزیند که بهتر بتواند به هم خویشان خویش برداشت زیاشناسانه خود را بفهماند. پس با خرد خویش، آنچه ایزدان عشق در نهاد وی به ارمغان گذاشته بود، به آفرینش ساز دست زد.

با اینکه آوای انسان را نخستین و بهترین ساز می‌دانند اما آنچه از کنکاش‌های باستان شناسی گمان می‌رود آن است که از نخستین دست آفریده‌های انسان، سازهای بادی است که از شاخ و نی ساخته شده و یا سازهای کوبه‌ای همچون طبل و سپس با آشنا شدن با نوای زه کمان، چنگ را ساخته است که نزدیک به چند هزار سال پیشینه دارد.

ایران ما نیز از آن دسته کشورهایی است که ارمغان بسیاری از این دست آفریده‌ها را داشته و دیگر کشورها نیز از آن بهره جسته‌اند. اما چون از دوران پیشین جز گفته‌های فردوسی و تنی چند از تاریخ نگاران یونانی و رومی چیزی نداریم ناگزیر بیشتر با نگاه بر آثار برجمانده از کتیبه‌ها، نگاره‌ها، سنگ نوشته‌ها و ... می‌توان گمان برد که ساز از دستاوردهای مهم آن دوران نیز بوده است.

استاد طوس در زمان پرداختن شعرهای حماسی در دوره اشکانیان چنین سروده‌اند:

نگوید جهاندیده تاریخ‌شان
نه در نامه خسروان دیده‌ایم

چو کوتاه بد شاخ و هم بیخ‌شان
از ایشان جز از نام نشنیده‌ایم

آنچه از دوره اشکانیان بر جاست نام گوسان یا کوسان است که در آن دوره به خنیاگران یا نوازندگانی گفته می‌شده که با ساز خود به داستان خواندن از شاهان دادگر و پهلوانی مردان و یا بخشی از یک رخداد تاریخی می‌پرداختند.

در دوره هخامنشیان ایران باشکوه به روند کم ماندی در داد و ستد در گستره‌ی ساتراپی خود دست یافت. آمیختن فرهنگ‌ها در آن روزگاران ارمغان دانش و کاردانی دیگران را نیز برای ایرانیان به ارمغان آورد. ایران بر شاهراه روزگاران ایستاد و با آداب، اخلاق، زبان و فرهنگ‌ها در آمیخت، آموخت، بارور کرد، افزود و هم یاد داد.

بازتاب تمدن‌های پیشین در موسیقی ایران

نقش آسیای غربی همچون بین‌النهرین، کلده و آشور، بابل در باستان شناسی تا اندازه‌ای پدیدار شده است. تمدن سومری‌ها در پایان قرن نوزدهم در شهر آور، گواه این نوشتار است. تمدن کلده بعدها همان است که تمدن بابل خوانندش و سومری‌ها خود سرودهایی برای خدایان خود داشتند و با ساز طبل، چنگ و نی برای ویرانه‌های شهرهای خود غمگساری کرده و برای گشودن معابد خویش جشن و موسیقی داشتند.

آنچه از موسیقی این تمدن همپا با مصر که با لشگرکشی کوروش در سال ۵۳۹ پیش از میلاد و رهایی مردم از دست پادشاه بدنامش بخت النصر به ایران رسید آواها و رقص‌ها و شناخت سازهای آن سرزمین همچون نی، نی مضاعف، چنگ، قانون چند ساز بادی، زهی، ضربی همانند فلوت و شیپور و عود و طبل بود که از سه هزار سال پیش بر جا مانده است. مصریان نیز در شش هزار سال پیش در بسیاری از پیشرفتهای آن روزگار به ویژه موسیقی سرآمد بودند. آنان نیز چنگ، نی مضاعف، عود، فلوت، سیتار و طبل‌های گوناگون داشتند و ارغ را نیز از یونانیان آموختند. موسیقی گروهی در بین آنان از ارزشی ویژه برخوردار بود. ایرانیان نیز از این آموزگاران کهنه درس آموخته‌اند.

عبرانی‌ها نیز سازها را با آواز همراه می‌کردند. سرودهای قوم عبرانی از موبیه، چنگ، مذهب و ... سخن می‌گویند و آواز می‌دهند. این‌ها در دوره اسارت خویش در بابل شکوای آوازگونه می‌خوانندند و در افسانه‌های خود دارند که داود پیامبر با چهار هزار نوازنده به درگاه پروردگار نیایش می‌کردند. سازهای اینان نیز نی فلزی، نی چوبی، فلوت، طبل یا شیپور شاخ، سنج، سیتار، چنگ سه و تری، بربت، سرنا، ستور و قانون بوده است.

یونانیان نیز در رویارویی با ایران زمین افسانه‌ها دارند. نبردهای این دو در پستوی تاریخ، بازتابی فراموش ناشدنی دارد که تا کنون نیز از آن سخن به میان است. تمدن کیرت در جنوب یونان از تمدن‌های بسیار در خور پژوهش بوده است. مردم این جزیره از آسیای صغیر

کوچ کرده بودند و با خود دستاورده همچون تمدن های مصر و بابل را داشتند. یونانیان از این آب شخور بهره جستند. بازتاب دین زرتشت نیز در میان اینان دیده می شود که از ایرانیان آموخته بودند.

بانگاه به خدایان گوناگون در یونان همچون زئوس که خدای آسمان و رب النوع بشری بود، آپولون فرزند زئوس که رب النوع خورشید و نور و موسیقی بود که گاه او را چون کماندار و گاه نوازنده می پنداشتند می توان دریافت که موسیقی در این سرزمین بسیار ارزشمند بوده است. یونانیان نخستین کسانی هستند که موسیقی را به گونه علم نگریستند و کنکاش آنان ارمغان نگارش خط موسیقی و علم ریاضی بکار رفته در موسیقی را دربی داشت. از موسیقیدان بنام یونان لسیان پاندر است که از سروده های هومر نواهایی چند ساخت و با چنگ و سیتار نواخت. او بر چنگ سه و تری چهار و تر دیگر افزود و هفت درجه موسیقی برپایه گام را آفرید. برپایه نوشتار یونانی گام از گاما گرفته شده که یادآور هفت نت پی دربی اند. یونانیان سرود و آهنگ های بی شماری برای خدایان، جشن ها و ... خویش ساختند و سازهای آنان نیز از سازهای بادی و زهی همچون چنگ و سیتار، فلوت های کوتاه و بلند، گیتار، شیپورهای بلند و خمیده و ... بود.

آپولون فرزند زئوس خدای نور و موسیقی

موسیقی ایران برگرفته از تمدن قوم آریایی های هند و اروپایی است که بر دیگر آریایی ها (آریا: نجیب، دوست و باوفا) پیشینه ای کهن تر نزدیک به چهارده قرن پیش از زادروز مسیح دارد. بیشتر پژوهشگران تاریخ کهن موسیقی ایران را به پنج دوره مادها، هخامنشیان، سلوکیان، اشکانیان و ساسانیان بخش بندی کرده اند.

مادها نخستین دیوان سالاری را در هگمتانه بنا نهادند و پارس را نیز گرفتند تا در سال